

BUITENLAND

HET KUNSTGEBIT IN DE RECHTSPRAAK

Voor de rechtbank te Lyon hebben twee vrouwen terecht gestaan wegens het toebrengen van lichamelijk letsel; zij hadden een politieagent n.l. gebeten. Hoewel zij gelijkelijk aan de mishandeling hadden deelgenomen viel de strafmaat verschillend uit. De ene verdachte werd veroordeeld tot een maand gevangenisstraf, de andere daarentegen tot vier maanden. Dit laatste had zij te danken aan het feit dat zij een kunstgebit droeg.

In het vonnis werd overwogen dat bijten met eigen tanden krachtens de wet beschouwd moet worden als het toebrengen van lichamelijk letsel. Wie het bijten doet met een kunstgebit bedient zich bij deze vorm van aanval van een „gevaarlijk werktuig” en heeft zich uit dien hoofde schuldig gemaakt aan het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel!

Men zal het met de rechter eens kunnen zijn dat een kunstgebit een werktuig is, echter naar tandheelkundig begrip niet meer dan een hulpmiddel in de schaduw van het natuurlijke kauworgaan. Een juridische verheffing tot de rang van gevaarlijk werktuig heeft zijn rechtvaardiging gevonden in de voor ons verrassende ontdekking dat een handgemeen, althans met een dienaar van de openbare orde, tot zodanige opwinding kan voeren dat daarbij alle fysiologische - prothetische tolerantiegrenzen blijkbaar komen te vervallen.

En in gewone omstandigheden maar klagen over gevoelige druk-plaatsen.

HET ZEVENDE CONGRES VAN DE O.R.C.A.

Wij ontvingen een verslag van het van 2 tot 4 juni l.l. te Hamburg in het Academisch Ziekenhuis Eppendorf gehouden congres van de Europesche Werkgemeenschap voor Wetenschappelijk Onderzoek met betrekking tot Fluor en de Preventie van Tandbederf, bij afkorting van de Franse benaming O.R.C.A. genaamd. Het congres stond ditmaal onder leiding van coll. O. BACKER DIRKS.

Het hoofdthema had betrekking op de structuur van de harde tandweefsels in normale en in carieuze toestand. Niet minder dan 36 voordrachten voor de vijf afzonderlijke werkgroepen hadden hierop betrekking. Van onze landgenoten besprak de voorzitter enige bijzondere kenmerken van de cariespreventieve werking van de fluoridering van het drinkwater. Dr. W. G. PERDOK hield een verhandeling over zijn onderzoek inzake de buiging van röntgenstralen door de organische substantie van het tandglazuur, terwijl coll. Dr. T. VON BARTHELD sprak over membraanfenomenen bij de oplossing der tanden door caries.

De Rolex-ORCA prijs, welke als erkenning is bedoeld voor de drie beste voordrachten van het in 1959 te Pavia gehouden congres, werden door de algemene vergadering toegekend aan mevrouw Dr. A. G. GUSTAFSON te Malmö en Prof. Dr. A. J. DARLING te Bristol voor hun fundamenteel onderzoek met betrekking tot de tandstructuur en aan mevrouw Dr. L. SWENANDER-LANKE te Lund voor haar bijzonder belangwekkend biochemisch onderzoek van het speeksel.

Het volgende congres in 1961 zal worden gehouden te Londen met als voornaamste onderwerpen: de biochemie van normaal en carieus glazuur en epidemiologisch onderzoek. Het eerste thema zal worden behandeld onder voorzitterschap van Prof. DARLING, het tweede onder de leiding van Prof. SLACK (Londen).

Het secretariaat berust bij Prof. Dr. H. R. HELD te Genève.